

Rättsfallssamlingen

Mål C-240/14

**Eleonore Prüller-Frey
mot
Norbert Brodnig
och
Axa Versicherung AG**

(begäran om förhandsavgörande från Landesgericht Korneuburg)

”Begäran om förhandsavgörande — Lufttrafikföretags skadeståndsansvar vid olyckor — Talan om ersättning — Montrealkonventionen — Förordning (EG) nr 2027/97 — Flygning som utförts av ägaren till en fastighet i syfte att visa fastigheten för en möjlig köpare, utan att någon ersättning betalats — Förordning (EG) nr 864/2007 — Nationell lagstiftning, enligt vilken det föreskrivs en rätt att väcka talan direkt mot skadevällarens försäkringsbolag”

Sammanfattning – Domstolens dom (första avdelningen) av den 9 september 2015

1. *Transport — Luftfart — Förordning nr 2027/97 — Konventionen om vissa enhetliga regler för internationella lufttransporter — Lufttrafikföretags skadeståndsansvar vid olyckor — Tillämpningsområde — Lufttrafikföretag — Begrepp — Fysisk person utan giltig operativ licens — Omfattas inte*

(Rådets förordningar nr 2407/92 och nr 2027/97, i dess lydelse enligt förordning nr 889/2002, artikel 2.1 a-c; rådets beslut 2001/539; Montrealkonventionen 1999, artiklarna 1.1 och 17)

2. *Civilrättsligt samarbete — Tillämplig lag för utomobligatoriska förpliktelser — Förordning nr 864/2007 — Rätt att väcka talan direkt mot den ansvariges försäkringsgivare — Villkor för användning — Rätt att väcka direkt talan enligt den tillämpliga lagen för den utomobligatoriska förpliktelsen eller den lag som är tillämplig på försäkringsavtalet — Prövas av den nationella domstolen*

(Europaparlamentets och rådets förordning nr 864/2007, artiklarna 4 och 18)

1. Artikel 2.1 a och c i rådets förordning nr 2027/97 om lufttrafikföretags skadeståndsansvar avseende lufttransport av passagerare och deras bagage, i dess lydelse enligt förordning nr 889/2002, och artikel 1.1 i konventionen om vissa enhetliga regler för internationella lufttransporter, som ingicks i Montreal den 28 maj 1999 och godkändes på Europeiska unionens vägnar genom beslut 2001/539 ska tolkas så, att de utgör hinder för att utifrån artikel 17 i konventionen bedöma skadeståndsanspråk från en person som åsamkades kroppsskador på grund av att ett luftfartyg störtade, när personen i fråga, utan att betala någon ersättning, var passagerare på luftfartyget, vars avgångsort och bestämmelseort var belägna i samma medlemsstat, och transporterades under en flygning, vars syfte var att ovanifrån besiktiga en fastighet som var föremål för en fastighetstransaktion som vederbörande avsåg att genomföra med piloten på luftfartyget.

Förordning nr 2027/97 är endast tillämplig på lufttrafikföretag och EG-lufttrafikföretag i den mening som avses i artikel 2.1 a och b i samma förordning, det vill säga lufttrafikföretag med en giltig licens utfärdad av en medlemsstat i enlighet med bestämmelserna i förordning nr 2407/92 om utfärdande av tillstånd för lufttrafikföretag.

(se punkterna 29 och 35 samt domslutet 1)

2. Artikel 18 i förordning nr 864/2007 om tillämplig lag för utomobligatoriska förpliktelser (Rom II) ska tolkas så, att den bestämmelsen gör det möjligt för en skadelidande, som skadats på grund av att ett luftfartyg störtade, att väcka talan direkt mot den ansvariges försäkringsgivare, när en sådan talan är föreskriven i den lag som är tillämplig på den utomobligatoriska förpliktelsen och oberoende av vad som är föreskrivet i den lag som är tillämplig på försäkringsavtalet, vilken valts av parterna till det avtalet.

Artikel 18 är nämligen inte en kollisionsregel med avseende på den materiella rätt som är tillämplig för att fastställa de förpliktelser som åligger försäkringsgivaren eller den försäkrade enligt ett försäkringsavtal. Den artikeln gör det endast möjligt att väcka direkt talan i de fall då en av de lagar som anges däri medger en sådan möjlighet. Rätten för den skadelidande att väcka talan direkt mot den ansvariges försäkringsgivare har ingen betydelse för avtalsförpliktelserna för parterna till försäkringsavtalet i fråga. På samma sätt har parternas val av den lag som är tillämplig på detta avtal inte heller någon betydelse för den skadelidandes rätt att väcka direkt talan enligt den tillämpliga lagen för den utomobligatoriska förpliktelsen. För att fastställa huruvida den skadelidande kan väcka talan om skadestånd direkt mot försäkringsgivaren, ankommer det således på den nationella domstolen att utreda om den lag som är tillämplig på den utomobligatoriska förpliktelsen, vilken bestämts i enlighet med artikel 4 i förordning nr 864/2007, eller den lag som är tillämplig på det försäkringsavtal som slutits mellan parterna gör det möjligt att väcka en sådan talan.

(se punkterna 40–43 och 45 samt domslutet 2)